

سله شکنی: همان طور که اشاره شد بعد از آبیاری اول به محض گاورو شدن زمین سطح مزرعه باید سله شکنی شود بنحوی که پیازها صدمه نبینند. بهترین وسیله سله شکنی کج بیل و بیل شیار دار و گاواهن ایرانی و کولتیواتر است. سله شکنی باعث می شود که گلها به آسانی از خاک بیرون آمده و کود حیوانی با خاک مخلوط گردد. در مواقعی که زارع نتوانسته باشد به زمین خود کود دهد قبل از انجام آبیاری می توان کود لازم را در سطح خاک پخش نموده و با شخم سطحی با خاک مخلوط نمود و بعد از این عمل که در واقع حکم سله شکنی را دارد جهت هموار نمودن زمین و چسباندن خاک به پیازها زمین را ماله می کشند.

وجین علف های هرز: علف های هرز از طریق رقابت با گیاه زعفران از نظر آب و مواد غذایی و نور خورشید سبب کاهش محصول می شود علاوه بر این ممکن است در مراحل کاشت و برداشت زعفران مزاحمت هایی ایجاد و میزبان تعدادی از بیماریها و حشرات و بخصوص نماتد باشد. وجین مزرعه در هر موقع که علف های هرز رشد کردند ضروری است. در مزارع زعفران اولین وجین بعد از آبیاری دوم انجام و این وجین باعث از بین رفتن علف های هرز مزرعه زعفران می گردد. بطور معمول اولین وجین زعفران بعد از برداشت گلها و دومین آن در صورت لزوم به فاصله در حدود یک ماه قبل از آب سوم انجام می شود.

عملیات به زراعی زعفران:

با توجه به اینکه اصلاح نبات زعفران از طریق به نژادی امکان پذیر نیست لذا برای بازدهی بیشتر محصول و ارتقاء کمی و کیفی آن باید موارد زیر را مدنظر قرار داد:

۱ - زمین انتخاب شده برای کاشت زعفران باید حاصلخیز بوده و غنی از مواد غذایی و آلی باشد.

مدیریت تغذیه شترمرغ

در حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد هزینه های یک واحد پرورش شترمرغ را بخش تغذیه تشکیل می دهد. میزان خوراک مصرفی شترمرغها در سنین گوناگون بسیار متفاوت بوده به طوری که از ۲۰۰-۱۲۰ گرم در یک ماهگی آغاز و تا ۲/۵ کیلوگرم در روز خواهد بود؛ اما به طور معمول خوراک مصرفی به ازای هر شترمرغ بالغ معادل ۲-۲/۵ کیلوگرم در روز می باشد که البته این میزان می تواند بسته به فصل، نوع آب و هوای منطقه، خصوصیات فردی پرند و نوع فرمولاسیون خوراک متغیر باشد.

خوراکی که به شترمرغ داده می شود معمولاً به صورت پلت می باشد زیرا به دلایل قابلیت هضم بالا، آردینگی کمتر (کمتر ایجاد شدن بیماری های تنفسی)، سرعت کم عبور از دستگاه گوارش و از بین رفتن قدرت انتخاب توسط دام مطلوب می باشد و بسته به سن، نیاز و امکانات مزرعه از مواد مختلف با درصد متغیر تشکیل شده است و می تواند شامل پودر یونجه، ذرت، سویا، پودر ماهی و کنجاله دانه های روغنی باشد. اندازه پلت بسته به سن شترمرغ تغییر می کند.

غذای شترمرغ:

غذای شترمرغها علف های یک ساله سبز، انواع توتها، دانه ها، گیاهان آبدار، خزندگان و حشرات هستند. شترمرغ در مراتع فقیری که گاو و گوسفند قادر به زیست نیستند توان زندگی داشته و غذای کافی برای خود مهیا می سازد. غذای اصلی آنها را یونجه تشکیل می دهد. همچنین از پودر گوشت و پودر استخوان ماهی به عنوان منبع پروتئینی استفاده می شود.

تغذیه با ماندگاری و یا میزان مرگ و میر جوجه ها ارتباط مستقیمی دارد به طوری که اختلال های دستگاه گوارش، یکی از عمده ترین علل مرگ و میر شترمرغ های جوان است. تغذیه نادرست مشکلاتی از قبیل سوء تغذیه، گرسنگی، انسداد روده ای و ناهنجاری های پا را دربر می گیرد.

تغذیه جوجه شترمرغ:

جوجه ها تا سه ماهگی بسیار حساس بوده و درصد تلفات آنها بالاست. برای به حداقل رساندن خسارت، تغذیه مناسب و رعایت کامل بهداشت ضروری است. تغذیه مناسب و متعادل اساس پرورش موفق جوجه های شترمرغ است. جوجه ها از صفر تا یک ماهگی حدود ۷۵۰ گرم تا ۳ کیلوگرم وزن می گیرند و روزانه

- صاحب امتیاز: سازمان جهاد کشاورزی سیستان و بلوچستان
- مدیر مسئول: مهندس بهزاد شهری
- سردبیر: مهندس زهرا راشکی قلعه نو
- مدیر داخلی و ویراستاری: مهندس عباس آذر
- طراحی و صفحه آرایی کامپیوتری: مهندس زهرا راشکی قلعه نو
- پیگیری امور مالی و چاپ: حبیب الله شهری
- عکس: محمد رضا ثوری
- آدرس: پلوار بهداشت، سازمان جهاد کشاورزی - تلفن: ۳۳۴۶۳۳۶۰

- ۲- پیازهای درشت و سالم عاری از هر گونه بیماری و آلودگی برای کشت مزرعه انتخاب شود.
- ۳- ردیف کاری به جای کپه کاری نتیجه بهتری می دهد و عملیات ماشینی را در داخل مزرعه سهل و آسان می کند.
- ۴- در هنگام استراحت تابستانی گیاه زعفران، از آبیاری آن خودداری شود.
- ۵- در عمق کاشت پیازها دقت شود که در مناطق سردسیر از ۲۰-۱۵ سانتیمتر و در مناطق معتدل از ۱۵-۱۰ سانتیمتر کمتر نباشد.
- ۶- حتی الامکان در موقع خواب تابستانه با علف های هرز مبارزه شود.
- ۷- چون هرساله پیازها به سطح خاک نزدیک می شوند افزودن لایه ای معادل ۲-۳ سانتی متر از کود و خاک و خاکستر سبب حفاظت بیشتر پیازها از تنش های محیطی شده و در عین حال مواد مغذی بیشتری به گیاه می رسد.
- ۸- پس از آبیاری سله شکنی زمین ضرورت کامل دارد تا گلها به آسانی بتوانند از خاک بیرون آیند منتهی باید دقت کرد که عمق سله شکنی طوری نباشد که به پیازهای زعفران آسیب برسد.
- ۹- مبارزه با جوندگان بخصوص انواع موش از اهمیت زیادی برخوردار است. هرگونه سهل انگاری در این خصوص باعث از بین رفتن محصول و استقرار موشها در زمین می گردد.
- ۱۰- برداشت گل در ساعات اول روز (۴-۹ صبح) موقعی که گلها بصورت غنچه باشند باید انجام شود.
- ۱۱- در خشک کردن گلها باید دقت شود تا رنگ و عطر دلپذیر زعفران محفوظ بماند.

سیده محبوبه حیدری - کارشناس مرکز جهاد کشاورزی کورین

۱۲۰ گرم خوراک مصرف می کنند. در ۱ تا ۲/۵ ماهگی مقدار مصرف خوراک روزانه ۳۶۰ گرم و میزان وزن بدن ۳ تا ۱۵ کیلوگرم است.

جیره غذایی جوجه های شترمرغ از یک روزگی تا سن هشت هفتگی، که جیره پیش آغازین نامیده می شود حاوی

میزان بالای انرژی و ۲۳ درصد انواع پروتئین می باشد.

از ۸ هفتگی به بعد یعنی زمانی که جوجه ها به وزن حدود ۱۲ کیلوگرم می رسند می توان تا وزن ۳۵۰ کیلوگرمی، جیره غذایی آغازین را در تغذیه آنها به کار برد. علاوه بر جیره، مقادیر کمی علوفه سبز خرد شده به منظور تحریک اشتها و تأمین ویتامین ها و پروتئین ها اضافه گردد.

تغذیه پرندگان در حال رشد:

از سه ماهگی تا سن کشتار (۱۰ تا ۱۴ ماهگی) را می توان به عنوان زمان پرور نام برد. هدف از تغذیه در این دوران استفاده بهینه از پتانسیل رشد و جلوگیری از اتلاف غذاست، در نتیجه میزان اضافه وزن روزانه نباید کاهش یابد. در سن ۴ ماهگی چرای آزاد توصیه می گردد زیرا شترمرغها در این سن مقاوم هستند و حرکت برای سلامتی آنها مفید است و از هزینه غذا می کاهد.

تغذیه شتر مرغهای مولد:

تعداد شتر مرغهای مولد از عوامل مهم تولید مثل هستند. میزان تولید مثل مزرعه، با تعداد تخم های تولید شده، میزان باروری آنها، نسبت جوجه های متولد شده و میزان ماندگاری جوجه ها محاسبه می شود. مقدار مصرف خوراک روزانه مولدین در دوران تخمگذاری ۲/۵ تا ۳ کیلوگرم است. غذای کم یا با کیفیت ضعیف نتایج بدی به دنبال دارد حتی ممکن است پرند تمایلی به جفتگیری نداشته باشد. از دادن غذای اضافی نیز باید پرهیز نمود، زیرا توانایی پرند را مختل نموده و میزان باروری تخم های چنین پرندگانی اغلب کم است. نصرا... مشهدی بندانی - کارشناس ترویج

